

gen ogsaa mindre løssluppen end paa Gangene og i Restaurationen. Ved Siden af Moderen opdagede han til sin Ærgrelse Jyttes Fætter, Professor Asmus Hagen, hvis uforskammede Ansigt han ikke kunde fordrage.

Saasnart han viste sig i Salen, blev han indfanget af nogle Bekendte og ført hen til et Bord, hvor der sad et Par yngre Damer. Det var ham ikke muligt at slippe. Selskabet vakte endda en lidt ubehagelig Opsigt paa Grund af sin støjende Munterhed.

Jytte, som inde i Teatret virkelig havde været lidt urolig over hans Udeblivelse, var nu ikke langt fra at ønske, at han ikke var kommen. Det var saa længe siden, hun havde set ham i en Selskabssal, og Synet virkede forstemmende paa hende. Disse orientalske Skrabud og andre Narrefagter, hvormed han morede sit taknemlige Publikum, pinte hende, og ikke mindst paa Grund af Moderens og Fætterens Nærværelse. Alligevel var hun bestemt paa at indfri sit Løfte og danse med ham, dersom han bød hende op. Hun vidste naturligvis godt, hvad for Kaglen der vilde komme ud deraf, naar hun viste sig i Salen ved Karsten Froms Arm, efter at hun i flere Aar ikke havde sat sine Fødder paa et Dansegulv. Men den Skjulthed, hvori hun især for Moderens Skyld havde bevaret deres Forhold, var efterhaanden bleven hende utaalelig. Saa maatte det hellere udleveres til Sladdereren.

En Herre med dannebrogssfarvet Skærf traadte nu frem i Døren og klappede. Det var Signalet til Dansens Begyndelse, og der fulgte et almindeligt Opbrud. Strømmen vendte tilbage til Teatret, hvor en Arbejdsstyrke i Mel-